

JAUNIMO RAITELIS

LIETUVIŠKOJO EVANGELIŠKOJO JAUNIMO MŪŠRAŠTIS

Nr. 7/8(19/20) II mt.

DYPHOLCAS

1951. X. 31.

Nes iš malonės jūs esate išganyti tikėjimu; ir tai ne savaimė, nes tai yra Dievo dovana. Ne darbais, kad nė vienas nesigirtų.

/Efėz. 2, 8-9/

NUOLATINĖ REFORMACIJA

Kas metai švenčiame Reformacijos Dieną. Tai nėra vien atsiminimas anos istorinės 1517m. spalio 31 dienos, kada Liuteris 95 tezes prikėlė prie Wittenbergo pilies bažnyčios durų. Ši diena laikoma naujos epochos pradžia, nes Bažnyčios įsakymais ir tradicija nustelbtas Dievo Žodis buvo atkastas ir pastatytas į prideramą vietą. Tikra Reformacijos šventė yra naujas supratimas "Amžinosios Evangelijos", apie kuria regėtojas Jonas Apreiškime 4,7 kalba, naujas apmąstymas pirmosios Liuterio tezės: "Kadangi mūsų Viešpats Jėzus Kristus sako: Darykite

D. MARTYNAS LIUTERIS

atgailą, tai jis nori, kad visas tikinčiųjų gyvenimas būtų nuolatinė atgaila! Liuteris norėjo, kad žmogus atsižvelgtų į savo praeities elgesį ir tobulėtų, vengdamas nuodėmių. Žmogus niekad nėra gana tobulas, bet jis turi stengtis tobulintis. Tai užduotis, kurią negali atlikti viena karta, bet ji iš naujo turi būti kiekvienos kartos vykdoma ir stengiamasi ją įgyvendinti. Reformacija veda mus į Dievo artybę ir pilnumą, todėl ir į gilumą ir aukštumą, į ilgumą ir platumą. Ji nėra žmonių sugalvotas planas, bet Dievo duota užduotis, Dievo darbas, todėl

nepasibaigias ir begalinis. Reformacija veda į gilumą, į vidujinę šventovę mūsų sielos, į sąžinę. Reformacijos pagrindinė problema buvo ir yra senas ir naujas sąžinės klausimas "Kaip galiu maloningą Dievą rasti". Šis klausimas tapo gyvenimo klausimu Augustiniečių vienuoliui Liuteriui Erfurte. Jis išpildė visus vienuolino reikalavimus, bet nerado nei atsakymo, nei sąžinės nuraminimo iki jis Apaštalo Povilo laiške Romėnams 1, 17 gavo atsakymą: "Teisusis savo tikėjimu gyvas bus". Pagal sąžinę ir Liuteris elgėsi, kai jis rėmėsi Dievo Žodžiu ir jokioms pasaulio galybėms, nei popiežiui, nei cėnsoriui nesilenkė, bet Vormso seime tarė: "Štai stoviu aš, aš kitaip negaliu. Dievas tepadeda man. Amen". Tai yra galinga tvirtumo ir pasiryžimo išraiška to, kuris savo sąžinėje Dievo nurodymus gavo ir pagal juos elgėsi. Todėl evangelistai krikščionys visu rimtumu klauso sąžinės balso. Jie gerbia ir kitų religinius įsitikinimus, jei jie pagal sąžinę elgiasi, nors tie įsitikinimai skiriasi nuo jų įsitikinimų. Galingasis Dievas, kuris į sąžinę kiekvieno tiesos ir teisingumo ieškancio žmogaus kalba, turi ne vieną, bet daug kelių, kuriais jis žmones į save veda.

Protestantai pripažįsta sąžinės autoritetą ir jos laisvę. Tai yra jų dvasios didingumo pažymys. Tiesos siekiama pagal sąžinę. Romos Bažnyčia turi didelius turtus religinių vertybių ir ji daugeliui krikščionių yra religinė saugi tėviškė, kurioje jie apsaugoti jaučiasi gyvenimui ir mirčiai. Bet vieną negalime pasiekti be susidūrimo su hierarchija - radikalaus teisingumo. Begalinė daugybė bažnytinio mokslo nusprendimų ir pasmerkimų, kontrolės ir juridinis teismo aparatas grėšia kiekvienam, kuris laisvai ir nevaržomai tiesos ieško ir jis greitai pareina į skausmingą konfliktą su bažnyčia. Ir priešingai: protestantizmas gali daug kam atrodyti silpnas ir susisklades, bet jis turi didelę vertybę - radikalią teisingumą. Be reformacijos būtų nebuvę laisvo nesuvaržyto mokslinio tyrinėjimo, ypač teologinėje srityje. Kiekviena reformacijos šventė įpareigoja mus gerbti mokslo tiesos ieškotojus ir dvasinę laisvę palaikyti. Visi tikri tiesos ieškojimai veda pagaliau į tą, kuris sakė: "Aš esu tiesa", "Tiesa jus išvaduos" Jono 14,6 ir 8,32.

Reformacija veda ne tik į gilumą žmogiškos sąžinės, bet daugiau į aukštumą Dievo. Prieš reformaciją buvo išsigalėjęs mokslas, kad žmogus gali dangų gerais darbais išigyti. Reformacija, paremta patyrimu ir Dievo Žodžiu, atmets šias žmogiškas pastangas. Žmogus iš savęs negali išganymą pasiekti. Tai yra dovana Dievo malonės. Sola Gratia - vien iš malonės gauna žmogus atleidimą ir išganymą per Kristų. Visas žmogaus kankinimasis ir atgailavimas, visos kelionės į šventas vietas ir aukų atnešimas, visos maldų eilės negali nuodėmių apsunkintai žmogaus širdžiai atleidimo tikrybę ir ramybę duoti. Tik paprastas, nuoširdus, pasižeminęs tikėjimas į nepertiriamą Dievo gailėstingumą padeda. Šis tikėjimas, pasitikėjimas ir viltis yra ta paslaptinė jėga, kuri jam išganymo tikrybę duoda. Ir pats tikėjimas yra Dievo dovana. Tikėjimas yra surištas su meile. Kas yra didelė dovana Dievo gailėstingumo - atleidimą nuodėmių gavęs, šis šią Dievo meilę, išrodytą jam ir kitiems, žmonėms apsako ir savo elgesiu parodo. Jis yra dėkingas Dievui ir iš dėkingumo parodo meilę artimui. Tarnyba artimui yra tikra Dievo tarnyba. "Ką jūs vienam iš šių mažiausių padarėte, tą man padarėte".

Reformacija veda mus į Bažnyčios istorijos ilgumą. 16 amžiaus reformacija buvo viena iš aktyviausių Bažnyčios istorijoje. Liuteris, Cvinglis ir Kalvinas, tai vyrai, kurie šį svarbų reformacijos darbą atliko. Bet ir prieš juos jau buvo tylių reformacijos skelbėjų, kurių dalis savo gyvenimą ant laužo baigė. Prisiminkime tik Petrą Valdų, Hieronimą Savanarolą, Joną Viklefą ir Joną Husą. Ir po reformacijos yra vyrų, kurie Bažnyčios gyvenimui neleisdžia su-

ATVERTA BIBLIJA

Visa protestantiškoji krikščionija 1517 m. spalio mėn. 31 dieną vadina Bažnyčios Reformacijos dieną. Tą dieną Martynas Liuteris, Vittenbergo universiteto teologijos profesorius, prikalė savo 95 tezes prieš pilies bažnyčios durų (kur paprastai skelbimais studentams segami buvo), kuriose jis į įvairius Bažnyčioje išsigalėjusius netikusius papročius nurodė. Tokiu būdu, pamažu ir lėtai, prasidėjo Bažnyčios reformacija.

Liuteris nenorėjo ką nors naujo Bažnyčioje įvesti, dar mažiau - naują Bažnyčią sukurti; jis norėjo Bažnyčią "reformuoti", ją vėl tokia padaryti, kokia pats Dievo Sūnus prieš 1500 metų "formavęs" buvo. Šimtmečių bėgyje buvo daug blogumų į Bažnyčią išibroavę. Kristaus žodis: "Vienas yra jūsų mokytojas, Kristus; o visi jūs broliai", Mato 23,8, buvo užmirštas. Vietoj to buvo pastatyta hierarchijos piramidė: popiežius, kardinolai, arkivys-

stingti, bet jį pagyvina. Čia paminėtini: Jokūbas Boehme, Jonas Orantass, P. Jokūbas Špeneris ir kiti.

Ne tik bažnytinė sritis, bet visa vakarų kultūra ir literatūra buvo šio judėjimo įtakota. Kantas ir Fichte, Šileris ir Gėtė, Herderis ir Šleiermacheris yra ant šio pagrindo augę ir iš dalies savo dvasinę didybę iš jos turi. Tai ir jie patys savo raštuose išpažino. Šalia šių galvotojų, rašytojų ir mokytojų dar pažymėtini vyrai dirbę gailėstingumo ir meilės darbu vidaus misijos srityje: Vichernas, Frankas, Bodelšvingas ir kiti.

Reformacija vedė mus į ilgumą, bet ji turi mus ir į platumą vesti. Protestantizmas nėra siauras. Visais laikais buvo vyrų, kurie krikščionybės susiskaldymu sielojosi. Jie stengėsi rasti kelių krikščionims susijungti. Tačiau didžiausį pasisekimą šioje srityje turėjo švedų arkivyskupas Nathan Söderblom, miręs 1931 m. Pradėta ieškoti kelių praktiškose srityse, bendradarbiauti meilės darbuose, padedant vargšantiems. Paskutiniaisiais laikais šis meilės pagalbos darbas daugelį krikščionių skirtingų tikėjimų suvienijo. Jie randa bendrą kalbą ir darbą. Jie nesirūpina dogmų suvienodinimu, nei bendru tikėjimo taisyklių išdirbimu, bet bendradarbiavimu gyvenimo srityje tarantui žmonėms.

Mes gavome didžius dvasinius turtus reformacijoje. Mūsų pareiga yra juos saugoti ir ugdyti, kur mes begyventume. Dievo Žodis, gryna sąžinė, tiesa, meilė, gailėstingumas ir sandora telydi mus mūsų gyvenime.

Amen.

Kunigas A. Kėleris

kùpai, vyskùpai, kunigai ir vienuoliai. Kas šitai valdžiai nesilenké, buvo iškeikiamas; ir tas reišké (taip buvo krikščionys mokinami), kad dangus yra jam užrakinamas. Bet dar blogiau: buvo užmiršti apaštalo Povilo žodžiai: "Nes mes esame tos nuomonés, kad žmogus nuteisiamas tikėjimu be istatymo darbų", Rom. 3, 28. Popiežiaus Bažnyčia mokino ir dar šiandien mokina: ne vien per tikėjimą, bet ir per gerus darbus; žinoma, Dievas atleidžia nuodėmes, bet tik tada, kai žmogus per savo gerus darbus pasidaro vertas Dievo malonés.

Taip buvo Liuteris mokinamas tėvų namuose, mokykloje ir universitete. Ir tas jam, juo ilgiau, tuo daugiau nedavé ramybės: kaip ir kada gali nuodėmininkas būti užtikrintas, kad Dievas yra jam malonus ir jo nuodėmes jam atleidžia? Jis sąžiningai stengési dievotai gyventi; nusidėjęs atsitaisydavo taip, kaip bažnyčia jam nurodydavo. Rūpestis: kokių būdu galiu aš rasti maloningą Dievą? pagaliau jį nuvaré į vienuolyną. Ten, taip mokino Bažnyčia, geriausiai galima tinkantį gyvenimą Dievui gyventi. Tačiau ir vienuolyne Liuteris nerado to, ko jis jieskojo - išitikinimą: aš esu pas Dievą malonėje.

Dievo vedimu Liuteris buvo įstojęs į Augustinų ordiną, kur Šventas Raštas žinomas ir studijuojamas buvo, kas kituose ordenuose beveik daugiau nebuvo daroma. Bet visu pirma, kai jo ordino viršinininkas Jonas Staupicas, jį pasiunté kaip mokytoją į naujai įsteigtą Vitenbergo universitetą, Liuteris paverté Biblijos studijavimą savo svarbiausiu darbu. Biblijoje Dievas leido jam rasti tiesą, kuri to laiko Bažnyčioje jau beveik užmiršta buvo, kad Dievas nuodėmininko išteisinimui mūsų darbus visai domén neima, nei gerus ir nei piktus, bet tiktai vien Jėzaus Kristaus teisingumą, kuris mums tikėjime priskaitomas. Tad ir įvyko taip, kad tie trys lotyniški išsireiškimai tapo reformacijos ir liuteriškiosios Bažnyčios šūkiais: sola Scriptura, sola gratia ir sola fide - tiktai Šventas Raštas, tiktai iš malonés, tiktai per tikėjimą.

Visu pirma: sola Scriptura. Kaip gali žmogus bent ką sužinoti apie Dievą, apie Dievo valią, apie kelią, vedantį link Dievo? Tik per Dievo apreiškimą; kitais žodžiais tariant: iš Šventojo Rašto.

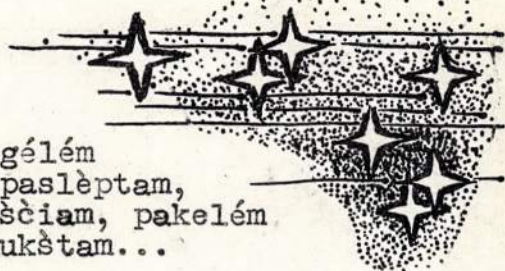
Todél Liuteris savo reformacinėje veikloje šitą iš pradžių ir pabrėžé. Pirmoji jo 95 tezių sako: "Mūsų Viešpats ir mokytojas Jėzus Kristus, kada jis sako: darykite atgailą ir t. t., nori, kad visas tikinčiųjų gyvenimas būtų atgaila". Pirmame tardyme pas kardinolą Kajetoną Augsburgé, Liuteris pasisiūlé atšaukti savo mokslą, jeigu jam būtų įrodyta, kad jis klaidingai mokinęs. Tačiau kardinolas turėtų katars geresnio turėti, kaip popiežiaus raštus ir bažnytinių susirinkimų nutarimus, būtent Dievo Žodį. Jo didysis prisipažinimas prieš karalių ir valstybę Vormse yra juk visiems žinomas: "Tegul bûna, kad bûsiu nugalétas Šventojo Rašto liudijimais arba aiškiai suprantamu pagrindu - nes aš netikiu nei popiežiui ir nei bažnytiniams susirinkimams, kadangi aiškiai matome, jog dažnai suklydo ir sau patiems prieštaravo, - tad esu nugalétas mano nurodytais Šventojo Rašto žodžiais, ir mano sąžinė yra sugauta Dievo Žodyje; atšaukti nieko negaliu ir nenoriu, kadangi neatsargu ir pavojinga būtų ka nors prieš sąžinę daryti".

Šitas buvo Liuterio vyriausias pagrindas; jis vis ir vis sugrįždavo prie to: vien tiktai Šventas Raštas turi būti mūsų mokytojas ir vadovas. Kai kurfiurstas, užsibaigus Vormso reichstagui, nugabeno jį į Vartburgo pilį, kad apsaugojus nuo pavojaus gyvybei, Liuteris tuojuo pasinaudojo proga ir pradėjo Biblijos vertimą, didįjį darbą vokiečių tautai. 1522 m. rugsėjo mėn. 21 d. buvo išleista pirmoji laida Naujojo Testamento vokiečių kalboj viešam pardavimui.

Liuterio Biblijos vertimas buvo juk ne pirmas, net ir vokiečių kalboj ne pirmas. Sakoma, kad tuo metu jau egzistavo apie 70 vertimų. Visdélto Biblija krikščioniškajai žmonijai buvo uždara knyga. Tie vertimai buvo tokie netaisyklingi ir jų kalba sunki, kad jie žmo-

MELSKIS TAM

Kuris gyventi leido samanom, gélém
Ir deimantui žvilgėti, žemėj paslėptam,
Kas ramų džiaugsmą teikia aukščiam, pakelém
Ir grakščią šviesą debesiui aukštam...

Benamę bangą siųsdams bėgti tamsumon,
Jis tinkamu laiku jai krantą padabos
Ir užiančią paskatins miego gilumon
Ant rūpesčių ir ilgesio ribos...

Pasaulį gaubia Jis alsavimu audrų,
Žaibais sugriausti Jis vidunakty tamsiam,
Sušvinta jūroje paviršiumi žydriu,-
Suteiks ramybę - širdžiai, protui Jis tavam -
Tad melskis Jam !

X-X-X-X

nése mažai paplito. Padėtis pasikeitė, kai Liuterio tekstas pasirodė. Čia mielasis Dievas kalbėjo į vokiškuosius krikščionis aiškiai ir suprantama liaudies kalba. Pasikeitė ir pasaulinė padėtis smarkiai po to, kai Liuteris Vormse savo didyjį prisipažinimą pareiškė. Anksčiau Bažnyčia buvo visus Biblijos vertimus uždraudusi. Žmonės, kurie tokius vertimus skaitė arba juos pas save laikė, buvo baudžiami, kalinami ir net sudeginami. Bet Liuteris per savo pamokslus, o visų pirma per savo raštus, atidarė krikščioniškajai žmonijai akis; ji sužinojo, kaip Bažnyčia ikišiol ją apgavusi ir Dievo Žodį nuo jos atplėšusi buvo. Laikė trijų mėnesių buvo išparduotą pirmoji laida Liuterio išversto Naujojo Testamento. Jau 1522 m. gruodžio mėn. reikėjo naują laidą spausdinti.

Tad ir labai lengvai suprantama, kodėl Liuterio reformacija tokį pasisekimą turėjo, kur prieš tai daugelis reformų bandymų nepavyko. Dievo Žodis buvo iš šimtmečių šiukšlyno vėl ištrauktas ir kaip žvakidė atatinkamaj augštumoj pastatytas, kur galėjo apšviesti širdis, namus ir bažnyčias. Tai yra didžiausia palaima, kurią Bažnyčia ir pasaulis iki šių dienų iš reformacijos paveldėjo: a t v e r t a B i b l i j a.

Kiek įvertina pasaulis ir Bažnyčia šį reformacijos paveldėjimą? Ar esame už tai tikrai dėkingi? Ar stropiai skaitome ir mokomės mūsų Dievo Žodį? Žmonės šiandien daugiau negu bet kada skaito pasaulio istoriją. Ar tavo Biblija parodo, kad ji yra daugiausiai skaitoma knyga? Čia dar ir šiandien glūdi krikščioniškosios Bažnyčios stiprybė. Ant šito žodžio Kristus savo Bažnyčią įsteigė ir pažadėjo, kad pragaro vartai ją nenugalės. Patirtis juk rodo, kad Viešpats savo pažadėjimą išpildo. Pradžioje buvo 12 apaštalu prieš visą pasaulį - kas buvo pergalėtoju? 1521 metais visas pasaulis buvo prieš vieną, menką, nežymų vienuolį - ir kas laimėjo?

Dievas teatveria mūsų akis, kad mes išpažintume, koks didelis ir kaip labai reikalingas mūsų sielų išganymui šis turtas yra, kuriį jis mums per reformaciją vėl dovanuoja. Yra žmonių, kurie per

Del ko lenktyniaujame

"Ar nežinote, kad tie, kurie bėga lenktynėse, visi, tiesa, bėga, bet tik vienas - tegaua laimikį? Taigi bėkite, kad ir jūs gautumėte jį", 1.Kor. 9,24.

Povilas buvo dinamiška asmenybė, pilnas dvasinių jėgų. Bet visos jo jėgos buvo sukauptos tarnauti Viešpačiui. Jis skelbė Korinto tikintiesiems Kristaus Evangeliją, jėga, galinčia išganyti tą, kas tiki. Visa tai, kas vyko Korinto surinkime, nesiderino su Evangelija. Povilas skelbė jiems nukryžiuotąjį; jis skelbė jiems tą nuostabią istoriją, kaip Dievas yra juos atpirkęs per Jėzų Kristų. Korinto tikintieji jau buvo užvesti ant išganymo kelio, jiems reikėjo žengti tik pirmyn. Bet taip nebuvo. Krikščionys Korinte kovojo savo tarpe. Vieni prieš kitus panaudojo savo dvasiškus gabumus, dėl ko nukentėjo pradėjo persivalgyti, pasigerti, o kai kurie net ištvirkėti.

Šitie įvykiai Povilą giliai jaudino. Jis rašo jiems laišką jų sąžines išbudinti, kad jie suprastų kokie yra krikščionies gyvenimo reikalavimai. Ką Povilas rašė tikintiesiems Korinte, tatau labai tinka mūsų laikams. Jis kalba, jog mes visi lenktyniaujame. Mes esame pamokyti ko turime siekti. Tad ar žengiamo išganymo keliu pirmyn, ar slenkame atgal?

Tu pažįsti Jėzų. Tu norėtum pilniau pažinti Jo meilę, kad Jo ugnis degtų tavo širdyje. Jo meilės lydymas tu norėtum išvysti savo gyvenimą gražų ir turiningą. Tu norėtum būti toks, koks Jėzus buvo: mąstyti, kaip Jis mąstė, veikti, kaip Jis veikė. Tu nori, kad tavo širdis būtų pilna meilės kita atjausti, suprasti, pasirošus aukotis. Tu žinai kokios silpnybės slepiasi tavyje. Tu žinai, kaip tavo būdas staigus yra, greit užsidegantis; kaip greit geiduliai gali tavyje sukurti geismo gaisrą. Žinai, kad esi linkęs įtarti kitus. Žinai, kaip lengvai duodiesi medžiaginių dalykų paviliojamas. Tu žinai apie savo silpnybes, bet tu juk nenori vykdyti savo negerus troškimus. Tu nori Dievui įtikti, būti Jo žmogus. Tu nori iškilti virš visų savo silpnybių. Tu nori tobulėti, labiau subręsti ir vis tinkamiau tarnauti Viešpačiui.

Taigi, tu turi aiškų tikslą, bet kaip tu sieki šį užsibrėž-

savo apsileidimą jį dar kartą prarado. Dievas teislaiko mums savo žodį ir Liuterio mokslą bei tedaro mus stropiais ir tikinčiais Biblijos skaitytojais !

Vertė Fr. Šlenteris iš amerikony laikraščio
"Der Lutheraner" 1950 m. Nr. 22.

ta tikslą? Būdamas Jėzaus sekėjas tu nesi vienas pasaulyje. Tu gyveni tarp žmonių ir esi jiems reikalingas. Daugelis žmonių nėra laimingi; labiausiai nelaimingi, kai nepažįsta tikros laimės šaltinį - Dievą. Jie nieko arba mažai žino apie Jėzų, kuris atėjo jus atpirkti, atleisti jų nuodėmes, pildyti jų širdis džiaugsmu, kurio niekas negali iš jų atimti. Dabar gi jie nieko apie tai nežino. Jų širdys yra nerimo ir nepasitikėjimo pilnos. Jie Dievui priešinas, o savo tarpe nesutaria. Daugelis jų dvasiniai atbukę: valgyje ir gėrime mato visą gyvenimo prasmę. Viešpats nenori, kad žmonės būtų tokie suvargę, nelaimingi. Tad jis šaukia tave jo liudytoju, skelbti jiems Jo meilę.

Tau reikia būti savo brolio sargu. Tu turi imti savo brolių už rankos ir traukti jų ant tikro kelio, traukti artyn prie Jėzaus, kad jo širdį užvaldytų džiaugsmas ir meilė, dingtų baimė, įtarimas, o tvirtėtų pasitikėjimas. Tatai tu turi padaryti, nes esi krikščionis. Ar tu visą tai darai? Būtų gera, jei galėtume pasakyti, kad kiekvienas krikščionis yra geras kovotojas. Bet daug nesupranta koks yra rimtas reikalas būti krikščioniu. Daugelis rūpinasi savo kūnu ir proto išlaviniu, bet pamiršta ir apleidžia sielos reikalus.

Povilas nori pasakyti, kad krikščionimi būti nėra joks žaidimas. To meto lenktyniautojai, norėdami lenktynėse laimėti, turėjo lavinti savo kūną. Dėl to jie turėjo daug ko atsizadėti, suimti save į rankas ir kantriai grūdinti savo jėgas.

Tas pats ir dvasiniame gyvenime. Tu lenktyniauji dėl amžinos gyvatos vainiko. Tad negali būti sustingęs ir neveiklus; turi nuolat lavinti ir grūdinti savę. Geras maistas tavo sielai yra Dievo Žodis. Kaip gali būti tavo siela stipri, jei nepriims sau tinkamą maistą? Tavo dvasinės jėgos bus sustingusios, jei nebus nuolat lavinamos. Turėk kantrybės po nepasisekimų vis iš naujo mėginti; žvelk vis į tikslą. Tu nori laimėti lenktynes ir amžinos gyvatos vainiką. Tad būk Kristaus karys, ištikimas kaip tavo Viešpats. Kas su juo kartu kovos, galės po pergalės kartu su juo džiaugtis.

Kun. J. Pauperas

Vienos biblijos dienoraštis

AR TAI TAVO?

15. sausio Ramią savaitę praleidau. Naujų Metų pradžioj kelis vakarus buvau nuolatoto savo savininko naudojama, tačiau dabar, atrodo, jis mane visai pamiršo.
2. vasario Šiandien namuose ruoša. Aš buvau kartu su kitais dalykais nudulkinta, apvalyta ir vėl senojon vieton pastatyta.
8. vasario Po pusryčių savininko keliom minutėm panaudota; jis pasklaidė kelias vietas. Buvau paimta į pamokslą.
7. kovo Sutvarkyta, nudulkinta ir vėl senoj vietoj. Nuo mano kelionės į bažnyčią anuomet iki šiol išgulėjau prieškambarėje.

JAV: ČIKAGA

Sekmadienį, rugsėjo 2. dieną, Čikagos lietuvių liuteronų parapija susilaukė malonių svečių iš Collinsvilės, tai Alb. Paulikaičio vedamo choro, kuris pamaldose pagiedojo tris giesmes. Svečiai viešėjo apie dvi dienas Čikagoje. Jauniesiems buvo graži pabendrauti ir arčiau susipažinti Vietos parapijos giedotojai, Povilo Mieliulio vadovaujami, pietų metu išpildė keletą giesmių. Ta proga Ema Pilmonaitė jautriai ir įtikinančiai padeklamavo vieną tėvynės ilgesių persunktą eilėraštį. Kun. J. Pauperas sveikinime pažymėjo svarbumą užsimezgusių ryšių tarp abiejų parapijų ir reikalingumą juos tvirtinti, jog per tai vienas kitą skatintume uoliau pasiųvesti Viešpačio tarnybai. Kristupas Kikutis išreiškė džiaugsmą, nes pas čikagiečius brolius jie pasisėmė dvasinės stiprybės. Svečiams išvykus Čikagoje pradėta svarstyti apie bendro lietuviams evangelikams laikraščio leidimą. Į redakcinę kolegiją pakviesti: M. Zablockas, teol. A. Jurėnas, Dr. K. Gudaitis. Pats laikraštis numatomas leisti kiekvieną mėnesį.

Ziono Lietuvių Liuteronų Parapijos jaunimas renkas penktadieniais. Po choro pamokų jaunieji susirinkę aptaria savo reikalus. Kun. J. Pauperas skaitė dvi Šventų Raštų parentas paskaitėles: "Jautnavės džiaugsmas" ir "Dvasiškos lenktynės". Jaunimui vadovauja Alfredas Vėlius, kuris sekmdieniais mokina vaikučius.

Rugsėjo mėn. 30 d. įvyko plačiai žinomas Liuteronų radio sąskrydis, kuriame dalyvavo 25000 žmonių. Iš Ziono Parapijos dalyvavo 7 lietuvaitės, pasipuošusios tautiniais rūbais. Programoje vaizduotas Evangelijos žygis nuo Kristaus iki šių laikų. Kadangi evangelija yra pasiekusi ir lietuvius, tad ir jie dalyvavo programoje.

Parapijos choras dabar ruošiasi išpildyti giesmių programą per lietuvių "Margučio" radiją.

Zionietis

ŠVEICARIJA:

EKUM. JAUNŲ KRIKŠČIONIŲ KURSŲ GVATE

Šie kursai įvyko rugsėjo mėn. 5-20 d.d. Gvate, Šveicarijoje. Tai buvo prie pat Thuno ežero, Alpių pašlaitėje, vienuose šveicarų reformatų jaunimo vasarnamiuose.

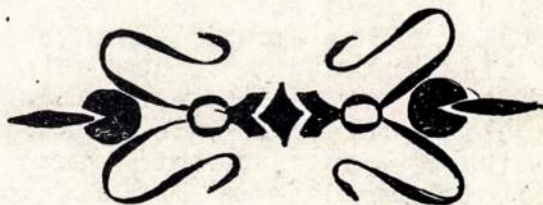
Ekumeninio Instituto ir šių kursų vedėjo Dr. Kraemerio žodžiais kursų tikslas buvo suteikti galimybę įvairių tautų ir konfesijų jaunuoliams susitikti ir bendrai studijuoti Bibliją ir aiškintis dabartinių krikščionybei aktualių klausimų temomis. Ir štai susėdo amerikietis šalia ruso emigranto, korėjietė šalia olandės, negrai šalia europiečių ir - dalinosi savo rūpesčiais, aiškinosi, gilinosi į šventraštį. Biblijos valandėlėms vadovavo Molle S. de Dietrich - žymi veikėja Ekum. Institute. Paskaitų dalį atliko rusų emigrantas prof. Dr. P. Evdokimov, su pažindindamas susirinkusiuosius su mistikos pilna ortodoksų religija.

Kursuose dalyvavo ir keli pabaltiečiai: vienas latvis ir lietuvis stud. med. Alg. Gintautas. Abu Pab. Krikšč. Stud. Sąjungos atstovai. Lietuvui buvo gan sunku patekti į tuos kursus - kelionės išlaidos buvo didelės. Teko dviračiu virš 500 km važiuoti.

Kursų programoje viena daugelį sudominusi staigmena: vienos dienos tyła. Tą dieną betkoks pašnekesys buvo vengiamas. Ir tikrai - į mūsų triukšmo pilną kasdienybę tyła veikė nuostabiai raminančiai.

Visiems išsiskirstantiems kursai paliko pluoštą puikių prisiminimų.

X-X-X-X

MIRĖ DR. S.C. MICHELFELDER

Ilgametis Pasaulio Liuteronų Sąjungos generalinis sekretorius Ženevoje, Dr. Silvester C. Michelfelder, sulaukęs 62 metų, rugsėjo 30 d. netikėtai pasimirė. Jo mirtis visų kraštų Bažnyčiose, būkūrios patyrė veikimą šio visuomet pagalbai pasiruošusio žmogaus, sukėlė dideli liūdesį.

Silvester Michelfelder yra kilęs iš vienos prieš 100 metų į JAV išemigravusios švabiškos ūkininkų šeimos. Po savo ordinacijos 1926 metais stojo jis į vidaus misijos socialinį darbą. Antrojo Pasaulinio karo metu su dideliu atsidavimu rūpinosi karo belaisviais. 1945 metais buvo pasiųstas į Pasaulio Bažnytinę Tarybą. Karui pasibaigus S. Michelfelder daug padėjo nuo karo nukentėjusioms vokiečių, tremtinių ir kitoms liuteroniškoms bažnyčioms. Neapykantos pripildytame pasaulyje jo krikščioniškas broliškumas nepažinojo jokių sienų ir kliūčių.

x-x-x-x

OLDENBURGAS, Vokietija

Š.m. spalio mėn. 18 d. Oldenburge Sandplatz stovykloje įvyko vokiečių Bažnyčios ir įstaigų atstovų bei lietuvių, latvių ir estų tremties Bažnyčių ir tautybių atstovų susipažindinimo arbatėlė, kuria surengė Evangelisches Hilfswerk atstovas užsieniečių globos reikalams Dr. Wuensche. Pabėgėlių reikalams prie Augštojo Komisarų Bonne įsteigto biuro viršininko padėjėjas Mr. Piermont-Wilson, kuris tą dieną lankėsi Oldenburge, taip pat dalyvavo arba-

tėlėje. Be minėtų asmenų dalyvavo dar Oldenburgo srities prezidentas Wegmann, vyr. Bažnyčios patarėjas Kloppenburg, IRO direktorius ir kiti, viso apie 40 žmonių. Senjorui kunigui Kelerui dėl ligos negalint dalyvauti, Lietuvos Liuteronų Bažnyčią atstovavo Vyr. Baž. Tarybos narys Fr. Šlenteris.

x-x-x-x

NORVEGIJA

Norvegijos centralinė statistikos įstaiga viešai pasklebė naujausius duomenis apie gyventojų priklausomumą įvairioms tikybinėms bendruomenėms. Už valstybinės Bažnyčios ribų randasi 3,8% visų gyventojų, t.y. 120106 asmenys. Iš jų priklauso laisvoms liuteroniškoms parapijoms 19749 ir įvairioms bendruomenėms su suaugusių krikštu 25947 asmenys. Romos Katalikų Bažnyčia Norvegijoje priskaito 4905 ir mormonų sekta 719 narių. Žydų tikybai priklauso 559 žmonės. 23058 norvegai jokiai bažnytiniai bendruomenai nepriklauso.

x-x-x-x

KRIKŠČIONIŠKOJI BAZNYČIA

Per paskutiniuosius 40 metų krikščioniškųjų bažnyčių narių skaičius padidėjo 14 milijonų. Per tą patį laiką bendras žemės gyventojų skaičius pakilo 477mil.. Evangeliskųjų bažnyčių sieklų skaičius kas metai padidėja 1-2 mil., gi nekrikščioniškų religijų 20-25 mil..

x-x-x-x

MŪSŲ GYVENIMAS IR VEIKLA

VENENAS, Vokietija

Gana dažnai prisimename tuos gražius suvažiavimus Liuteronų Sąjungos studijų centre Imbshausene, kur mūsų jaunimas turėjo progos daug kartų susirinkti. Bet šie namai jau daugiau kaip metai yra uždaryti. Tačiau ir Vokiečių Liuteronų Bažnyčia, paėmusi mus savo globon, duoda mums progos susieiti su vokiečių bažnytiniu jaunimu. Šių metų bėgyje jau kelis kartus mūsų stovyklos jaunuoliai ir vaikai galėjo paatostogauti ir savo sveikatą pataisyti Oldenburgo Liuteronų Bažnyčios įsteigtuose poilsio namuose. Paskutinis jaunimo susitikimas įvyko nuo rugsėjo 29 d. iki spalio 6 d. Vangerooge saloje, kuriame iš mūsų parapijos dalyvavo 2 mergaitės ir 2 berniukai. Iš viso buvo apie 30 dalyvių, iš jų 20 vokiečių ir 10 užsieniečių (lietuvių, latvių, estų, lenkų ir ukrainiečių) liuteronų pravoslavų. Susitikimo dalyviai buvo lietuvių supažindinti su mūsų tautiniais šokiais, tautiniais rūbais ir dainomis. Ypačingai tautiniai šokiai ir rūbai sukėlė didelį susidomėjimą tarp vokiečių jaunimo.

Susitikimo tikslas buvo susipažinimas ir suartėjimas tarp vokiečių ir užsieniečių. Šioj sriťtyj labai nuoširdžiai rūpinasi Dr. Wuensche, kuri Oldenburgo Evangelisches Hilfswerk paskyrė mūsų stovyklai kaipo globėją. Jis kiekvieną ketvirtadienį atsilanko mūsų stovyklon, lanko evangelikų šeimas, teikia įvairius patarimus ir materialinę šalpą.

Nuo spalio 22 d. iki 29 d. du mūsų parapijiečiai dalyvavo vokiečių Bažnyčios surengtame poilsio subuvime Ahlhorne, kur su vokiečiais užmegzti nuoširdūs ryšiai. Dalyvavęs mūsų parapijietis

muzikas J. Strolia vakarais atlikdavo gražius smuiko koncertus.

Mūsų stovyklos YMCA tautinių šokių šokėjų grupė, kurią sudaro daugumoje evangelikai, dalyvavo spalio 26 d. Oldenburgo CVJM tėvų vakare. Pašoko 5 tautinius šokius, kurie vokiečius gerai nuteikė. YMCA skyriui vadovauja Fr. Šlenteris.

X-X-X-X

DYPHOLCAS, Vokietija

Neseniai į Dypholco Lietuvių Vasario 16 Gimnaziją atvyko mokytojauti mok. J. Jurkaitis, kuris čia vietoje ir apsigyveno. Mok. Jurkaitis yra didelė parama Dypholce veikiančiam Lietuvių Evangelikų Jaunimo Rateliui.

Veikia ir sekmadienio mokykla, kuriai sėkmingai vadovauja p-lė I. Polkytė.

X-X-X-X

Lietuviams evangelikams AUSTRALIJOJE

Maž. Lietuvos Bičiulių D-ja kviečia visus Australijoje gyvenančius lietuvius evangelikus prisidėti prie šios naudingos o-cijos isikūrimo iširašant nariais.

Mes tikime, kad visi lietuviai evangelikai, kurie gerai supranta Maž. Lietuvos reikalus, mūsų darba parems. Visais M. Lietuvos B. D-jos reikalais rašyti šiuo adresu:

Mr. Albinas Pocius, Sutton Str.
Warragul, Vic., Australia

M.L.B.D-jos Org.Komitetas

Atsiprašome mielus skaitytojus už laikraščio pasivėlavimus. Dėl įvairių priežasčių šiais metais jie buvo neišvengiami. Sekančiais metais numatoma JAUNIMO RATELĮ išleisti reguliariai kiekvieną mėnesį.

Metams slenkant prie galo, tenka vėl susidurti su atsiskaitymo klausimu, nuo kurio priklauso laikraščio išleidimas. Pakartotinai prašomi visi neatsiskaičiusieji skaitytojai ir platintojai išlyginti savo skolas už 1951 metus su JAUNIMO RATELIO administracija.

Sekančiais metais laikraštis bus siuntinėjamas tik platintojams ir prenumeratoriams. 1952 metams prenumeratos kaina: Vokietijoje DM 3,50; Jungt. Amer. Valstybėse \$ 2.00; kituose kraštuose 18 tarp-tautinio pašto kuponų.

JAUNIMO RATELĮ galima užsisakyti per atstovybę JAV-se sekanciu adresu: Mr. Povilas Jasiukonis, Representative of JAUNIMO RATELIS (Lith. Ev.-Youth Publication), 1417 So. Catalina Str., LOS ANGELES 6, Calif. U.S.A. ir JR administracijoje.

X-X-X-X-X-X

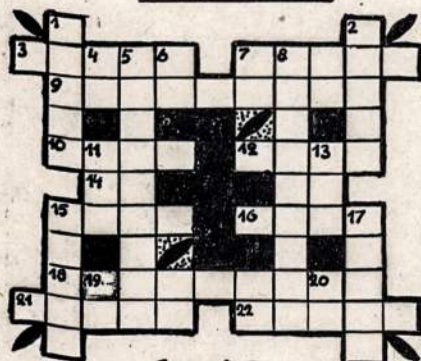
Jaunimo Rateliai, siųskite nuotraukas iš savo veiklos su trumpais aprašymais; jos bus patalpintos šio leidinio puslapiuose.

X-X-X-X-X-X

Sekantis JAUNIMO RATELIO numeris išeis Kalėdų ir N. Metų proga.

LAISVALAIKIS!

VŽD. NR. 6.

[E = Ė]

STATMENAI:

1. Turtas;
2. Tamsiai ruda;
4. „jis“ (vok.);
5. navedusios moters vadinimas, ypač daimose;
6. angliskas prielinksnis;
8. prievarta prijungi viena kraštą prie kito;
11. liet. sv. moters vardas;
13. trasti trentyje išleista knyga (utrump.);
15. mandavimo žodis;
17. liet. sv. vyro vardas;
19. žydiškas jausmulys;
20. pavens; liet. prielinksnis, kartu ir vok. prielinksnis;

GVLSČIAI:

3. literatūrinis veikalas;
 7. kylus;
 10. gūdikas;
 12. nematanti nieko;
 14. jautukas, kuris rąšina;
 15. skrynia;
 16. „šuo“ tarmiškai;
 21. „tu“ postilikai [pėg. ašon];
 22. Lietuvoj augančių jaunų mišis;
9. } du žymūs liet. sv. veikėjai XVI a..
18. }

Vzd. Nr. 5 atsakymas: 66 markės.

TURINYS

1. Nuolatinė reformacija	Kun. A. Keleris	psl.	107
2. Atverta Biblija	"Der Lutheraner"/v.F.S/	"	109
3. Melskis Tam /eilėraštis/...	J. Baltrušaitis	"	111
4. Dėl ko lenktyniaujame	Kun. J. Pauperas	"	112
5. Vienos biblijos dienoraštis	"Junge Kirche"	"	113
6. JAV: Čikaga	Zionietis	"	115
7. Šveicarija: Ekumeniniai jaunų krikščionių kursai			
Gvate	-----	"	115
8. Iš viso pasaulio	-----	"	116
9. Mūsų gyvenimas ir veikla ..	-----	"	117
10. Redakcijos paštas	-----	"	118
11. Laisvalaikis	-----	"	118
12. Turinys	-----	"	119

Spaudė A. Puskepalaitis Miunchene, P.L.S. spaustuvėje

JAUNIMO RAPELIS - lietuviškojo evangeliškojo jaunimo mėnraštis
YOUTH CIRCLE - Lithuanian Evangelical Youth Publication.

Leidžia redakcinė kolegija. Vyr. ir atsakingasis redaktorius
Kasparas Dikšaitis.

Redakcijos ir administracijos adresas:
/23/ DIEPHOLZ, Lager B am Flugplatz, Bl.6/19E, West Germany

Redakcija taisto rankraščius pagal savo nuožiūrą. Au-
toriaus teisės gerbiamos. Laikraščio medžiaga galima naudotis
tik pažymint jos paėmimo šaltinį.

Šio numerio kaina : Vokietijoje 25 Dpf, JAV 20 centų,
kituose kraštuose 2 tarpt. pašto kuponai.

DRUCKSACHE - PRINTS

Abs.:

Kasparas Dikšaitis
 (JAUNIMO RATELIS)
 /23/ DIEPHOLZ
 Lager B, Flugplatz Bl.6/19E
 West Germany

.....

 Paper for this circular has been provided by the Lutheran World
 Federation as a remembrance from Lutheran Churches throughout the
 World

Popierius šiam leidiniui duotas Pasaulio Liuteronų Sąjungos kaipo
 sveikinimas iš Pasaulio Liuteronų Bažnyčių

Redaguoja: Kasparas Dikšaitis
